

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecători: Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

judecând fără citarea părților recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul – Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iulie 2018, în cauza penală privind-l pe

Stănilă Boris xxxxx născut la xxxxx, originar din satul xxxxx, domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.03.2017 – 19.03.2018;

2. Instanța de apel: 19.04.2018 – 05.07.2018;

3. Instanța de recurs: 13.09.2018 – 26.03.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul central din 19 martie 2018 a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Stănilă Boris în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. 3) lit. b) Cod penal, din motivul existenței altor circumstanțe care exclud urmărirea penală și tragerea persoanei la răspundere penală.

Acțiunea civilă a succesului părții vătămate Neagu Tudor împotriva lui Stănilă Boris a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, conform rechizitoriului Stănilă Boris este învinuit că, dânsul, la 13 octombrie 2013, aproximativ pe la ora 16.20, treaz și cu permis de conducere, conducând automobilul de model „Ford Focus” cu nr. de înmatriculare xxxxx, pe traseul Giurgiulești - Cahul, din direcția s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul spre or. Cahul, fără a manifesta dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și fără a ține cont de situația rutieră, precum și cea determină viteza de circulație, încălcând astfel prevederile normelor prevăzute la pct. 45 alin.(1) lit. a), b) și d) și alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, potrivit căreia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și d) situația rutieră; în cazul în care limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă

viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Astfel ajungând în centrul s. Manta, r-nul Cahul, unde pe ambele părți a traseului se aflau trei copii, nu a manifestat prudența sporită și nu a redus viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului încălcând astfel și prevederile normei prevăzute la pct. 46 lit. a) din același Regulament, potrivit căruia conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudența sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: a) copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate, în rezultatul căror fapte a tamponat pietonul minor xxxxx care traversa carosabilul de la dreapta spre stânga relativ deplasării mijlocului de transport condus de către acesta.

În consecință, în urma impactului violent produs, pietonului minor Neagu Iulia, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 707 din 16.10.2013 i-a fost cauzată o vătămare corporală gravă, sub formă de poli traumatism asociat; fractura liniară a oaselor parietale; contuzia superficială (minoră) de focare lobului fronto-parietal de stânga; hematom pericranian de stânga; echimoză pe frunte, ochi; excoriații pe bazin, spate, care au stat la baza survenirii decesului.

În drept, acțiunile lui Stănilă Boris au fost încadrate juridic în baza prevederilor art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, conform indicilor: *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației și exploatarea mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de procurorul în Procuratura Anticorupție Oficiul Sud, Lungu Lilian prin care solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Stănilă Boris să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 7 ani închisoare, cu privire de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

3.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat că, ordonanța de reluare a urmăririi penale din 15 iulie 2016 în privința lui Stănilă Boris, adoptată de Procurorul General interimar, este una întemeiată și legală, întrucât în ordonanță s-a stabilit că au apărut fapte noi de comitere a infracțiunii date, necunoscute de organul de urmărire penală la momentul urmăririi penale, cât și emiterea unei hotărâri.

Mai mult, potrivit art. 287 alin.(4) Cod de procedură penală, reluarea urmăririi penale poate avea loc doar în interiorul termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pentru fapta respectivă. Organul de urmărire penală s-a condus de normele procesual-penale în vigoare la momentul efectuării acțiunilor.

Afirmă procurorul că, ordonanța Procurorului General interimar din 15 iulie 2016 a fost adusă la cunoștința părților, inclusiv învinuitului și apărătorului acestuia,

nefiind contestată în cadrul urmăririi penale. Astfel ordonanța a rămas definitivă și irevocabilă.

De asemenea, notează procurorul că instanța de judecată în sentință s-a referit la pct.60, 61, 62, 64, 66 al hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015, iar reluarea urmăririi penale conform ordonanței Procurorului General interimar, privind anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr. 2013158069 și reluarea urmăririi penale a fost datată cu 15 iulie 2016, fapt ce este inadmisibil, deoarece instanța s-a referit la o normă legală care contravenea și nu dezaproba procedura de reluare a urmăririi penale aplicată în cazul dat la momentul reluării urmăririi penale.

Susține apelantul că, instanța de judecată eronat a indicat asupra faptului că prin ordonanța de reluare a urmăririi penale nu au fost apreciate probele acumulate, or în ordonanța în cauză ca motiv de reluare a fost indicată despre apariția faptelor noi, circumstanțe de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la momentul efectuării urmăririi penale și emiterea hotărârii de clasare, și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată.

În sentință instanța de judecată s-a limitat doar la transcrierea rechizitoriului, declarațiilor participanților la proces și la copierea integrală a tuturor normelor de drept național și internațional, dintre care multe nu au tangență cu cauza penală, cât și nu a făcut referire nemijlocit la motivele de reluare a urmăririi penale indicate în ordonanța Procurorului General interimar din 15 iulie 2016.

Mai indică procurorul că, instanța de judecată în sentință nu a examinat obiectiv, multilateral toate probele acumulate, atât de partea acuzării, cât și din partea apărării, evidentă fiind ignorarea probelor acuzării, ceea ce demonstrează ilegalitatea sentinței.

3.3 La data de 05 aprilie 2018 cerere de *apel* împotriva sentinței primei instanțe a declarat și succesorul părții vătămate Neagu Tudor, solicitând casarea acestea ca fiind ilegală și neîntemeiată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iulie 2018 au fost respinse, apelurile declarate de procurorul în Procuratura Anticorupție, oficiul SUD Lungu Lilian, și de succesorul victimei Neagu Tudor și menținută fără modificări sentința Judecătorei Cahul sediul central din 19 martie 2018.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat, că instanța de fond, judecând cauza penală întemeiat a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal pornit în privința inculpatului Stănilă Boris învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud urmărirea penală și tragerea persoanei la răspundere penală.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prin ordonanța din 14 octombrie 2013 a fost început urmărirea penală conform art. 264 alin.(3) lit. b) al Codul penal, în baza procesului penal înregistrat în Registrul nr. 1 al Procuraturii raionului Cahul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni cu nr. 44 din 14 octombrie 2013.

Ulterior, prin ordonanța din 01 aprilie 2014 Stănilă Boris a fost scos de sub urmărire penală și clasată urmărirea penală pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal sau careva contravenție.

Prin ordonanța din la 15 iulie 2016 a fost anulată ordonanța procurorului privind clasarea cauzei penale emisă la 01 aprilie 2014 și dispusă reluarea urmărirea penală, cu fixarea termenului de urmărire penală.

La data de 11 ianuarie 2017 Stănilă Boris a fost pus sub învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, iar la 02 martie 2017 cauza penală în privința lui Stănilă Boris împreună cu rechizitoriu a fost expediată în adresa instanței de judecată pentru examinare în fond.

Astfel, din analiza circumstanțelor expuse, instanța de apel, a constatat că, în ordonanța Procurorului General interimar din 15 iulie 2016 de reluare a urmăririi penale în privința inculpatului Stănilă Boris, nu au fost constatate careva circumstanțe noi sau fapte recent descoperite ori un viciu fundamental, care ar fi condiționat reluarea urmăririi penal în cauza dată, or, succesorul părții vătămate Neagu Tudor audiat la 03 decembrie 2013 a declarat că xxxxx în momentul accidentului rutier se afla cu două prietene de a ei (f. d. 61 vol.1). Respectiv, raționamentele invocate în ordonanța din 15 iulie 2016 de reluare a urmăririi penale că, potrivit declarațiilor succesorului părții vătămate se conturează circumstanțe și fapte noi de comitere a infracțiunii imputate lui Stănilă Boris, nu pot fi catalogate ca fiind faptei noi despre a căror existență nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței de clasare a cauzei penale și de scoatere de sub urmărire penală a învinuitului Stănilă Boris și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată, sau fapte recent descoperite, care însă existau la data adoptării ordonanței indicate, însă nu au putut fi descoperite, și nici nu se încorporează în noțiunea viciu fundamental definită de art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul – Calendari Dumitru, indicând temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, prin care solicită admiterea apelului, casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iulie 2018 în cauza penală privind pe Stănilă Boris învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute în art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel.

5.1 În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat, că în cazul pronunțării unei sentințe de încetare, instanța de judecată trebuia să descrie fapta infracțională incriminată că a fost săvârșită de către inculpat și să dea apreciere probelor prezentate de acuzare și cercetate în ședințele de judecată.

Temeiul pe care a fost încetat procesul penal nu a fost expus cu claritate și lipsesc aprecieri, din care s-ar deduce univoc concluzii referitoare la excluderea posibilității de tragere la răspundere penală a inculpatului, dar și dacă fapta infracțională de care inculpatul este pus sub învinuire a fost sau nu a fost săvârșită.

În acest context, consideră procurorul că instanța de apel urma să facă o analiză a probelor existente la materialele dosarului și să se expună asupra acestora în vederea probării vinovăției inculpatului.

Tot aici, remarcă acuzarea că instanța de apel, adoptând o decizie de încetare a procesului penal, urma să constate în partea descriptivă a deciziei adoptate fapta prejudiciabilă săvârșită de către inculpat, fapt ce nu l-a făcut.

În altă ordine de idei, accentuează recurentul că inculpatul nu a fost achitat de învinuirea înaintată prin rechizitoriu, însă a fost constat faptul existenței unor acțiuni procesuale comise cu abateri de către organul de urmărire penală, aceste acțiuni ne fiind contestate de persoanele cointeresate, ceea ce a dus la adoptarea de către instanța de judecată a unei hotărâri de încetare a procesului penal.

Relevă procurorul că, potrivit practicii Curții Europene pentru Drepturile Omului, în hotărârea din 15.05.2018 Mereuța v. Republica Moldova - nr.64401 11, univoc se statuează că „...*Obligația pozitivă prevăzută la articolul 3 din Convenție cere statelor să stabilească un cadru legal, în special prevederi legale eficiente, menite să prevină și să pedepsească săvârșirea infracțiunilor împotriva integrității individului aplicate de către persoane particulare.... cauza s-a încheiat fără ca făptașul să fie pedepsit, deoarece anchetatorii nu au respectat termenele prevăzute de Codul de procedură penală. Curtea nu a acceptat argumentul Guvernului...*”.

Astfel, se rezumă că s-a constat încălcarea art. 3 din Convenție și reieșind din această practică, la judecarea cauzelor penale referitoare la încălcarea drepturilor fundamentale la caz, dreptul la viață, instanțele naționale urmează să cerceteze dosarele inclusiv sub aspectele enunțate și să adopte soluții, prin care să fie respectate cu diligență drepturile atât ale persoanelor învinuite, cât și a părților vătămate.

Subsidiar, menționează acuzarea că instanța de apel nu a ținut cont de explicațiile expuse în pct.22.2 din Hotărârea plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în instanța de apel”, care stipulează că, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel urmează să constate circumstanțe de fapt stabilite de către aceasta, în urma judecării apelului declarat. Tot aici, se reține că instanța de apel a omis și faptul că partea descriptivă a deciziei instanței de apel trebuie să corespundă cerințelor stipulate la art. art. 394 Cod de procedură penală.

Prin urmare, procurorul ajunge la concluzia că nemotivarea soluției adoptate de către instanța de apel, prin prisma motivelor invocate în cererea de apel și neconstatarea faptei prejudiciabile în decizia adoptată, instanța de apel a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

6. La recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul - Calendari Dumitru, în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.11 Cod procedură penală, avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului Stănilă Boris a depus referință, care a pledat pentru respingerea ca inadmisibil a recursului, invocând caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 427 alin.(1), pct.6) din Codului de procedură penală.

Indică apărarea că, cerând de la instanțele de judecată să susțină necondiționat învinuirea adusă de procuror, la caz urmează a fi apreciate și ca o ingerință în atribuțiile judecătorului în procesul penal prevăzute de art. art. 25, 26, 27 cât și a principiilor prevăzute la art. art.7, 8, 9, 10, 24 Cod de procedură penală cu forțarea instanței de a nu respecta prevederile art. 385 Cod de procedură penală, instigând astfel instanța la constatarea vinovăției persoanei bazându-se doar pe ordonanța de punere sub învinuire or, alte probe ce ar indica la prezența elementelor constitutive ale infracțiunii lipsesc cu desăvârșire.

Totodată menționează avocatul că, cerând constatarea vinovăției lui Stănilă Boris în fapta incriminată, procurorul nu face trimitere la careva probe administrate de partea acuzării atât în faza de urmărire penală, până la clasarea procesului penal cu scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, cât și la cele administrate după reluarea, deși ilegală, a procesului penal remis ulterior cu rechizitoriu în instanță pentru examinarea în fond.

Argumentele procurorului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția este nefondată deoarece argumentele expuse de apelant au fost examinate corespunzător, Curtea de Apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor, respectiv decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept ce au dus la emiterea unei asemenea decizii, prin urmare, argumentele recursului acuzatorului de stat sunt totalmente neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată. Or, instanța de apel a constatat încălcări de procedură care duc la nulitatea absolută a actului procesual ordonanța de reluare a urmăririi penale din 15 iulie 2016, temei care atrage după sine încetarea procesului penal pornit în privința lui Stănilă Boris, motiv din care nu s-a expus asupra pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate în ședința de judecată invocând nulitatea lor.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Procurorul critică decizia contestată, invocând temeiurile de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din analiza textuală a recursului declarat, Colegiul reține, că decizia instanței de apel se contestă prin prisma temeiului de recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocându-se că în rezultatul evaluării incorecte și selective a probelor administrate la caz, instanța de apel a comis erori de drept prin faptul că greșit a respins apelul acuzării, și a menținut sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 19 martie 2018 prin care a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Stănilă Boris în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. 3) lit. b) Cod penal, din motivul existenței altor circumstanțe care exclud urmărirea penală și tragerea persoanei la răspundere penală.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesuale menționate, Colegiul constată că, instanța de apel menținând sentința instanței de fond de încetarea a procesului penal pornit în privința lui Stănilă Boris în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264 alin.3) lit. b) Cod penal, din motivul existenței altor circumstanțe care exclud urmărirea penală și tragerea persoanei la răspundere penală, în motivarea soluției adoptate, privind constatarea nulității ordonanței Procurorului General interimar din 15 iulie 2016 de reluare a urmăririi penale în privința inculpatului Stănilă Boris, s-a axat pe prevederile art. 287 al.1) Cod de procedură penală lăsând fără apreciere argumentul procurorului care a invocat că, ordonanța a fost emisă în baza art. 287 al.4) Cod de procedură penală care prevedea la acel moment că „în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire”.

În speță, Colegiul lărgit sesizează că, instanța de apel menținând constatările instanței de fond și anume că „*ordonanța de reluare a urmăririi penale trebuie să fie motivată în sensul erorii de drept și erorii de fapt, iar faptul neaprecierii probelor acumulate, nu denotă realizarea investigației necorespunzătoare*”, n-a dat apreciere argumentelor acuzării din ordonanța de reluare a urmăririi penale și anume că la baza ordonanței de clasare au fost puse doar declarațiile bănuțului, fără stabilirea circumstanțelor și împrejurărilor comiterii infracțiunii, fiind lăuate fără apreciere declarațiile martorilor minori prin prisma dacă constituie sau nu „*fapte noi sau recent descoperite*”, temei pe care procurorul și-a întemeiat ordonanța de reluare a urmăririi penale. Or, potrivit materialelor se atestă că acești martori nu au fost audiați anterior emiterii ordonanței de clasare a urmăririi penale din 01 aprilie 2014.

Astfel, Colegiul reține că, instanța de apel preluând motivarea instanței de fond prin care a fost apreciată unilateral ordonanța Procurorului General interimar din 15 iulie 2016 de reluare a urmăririi penale în privința inculpatului Stănilă Boris, nu a dat apreciere în ansamblu și faptului că, la data de 17 iunie 2016 reprezentantul părții vătămăte Neagu T. (tatăl victimei) a adresat o plângere către Procurorul General prin care solicită intervenția sa, pentru „*a afla despre soarta cauzei penale deschise pe faptul decesului fiicei sale, deoarece s-a adresat de nenumărate către procurorul Stoicev D., însă fără rezultat. În cadrul examinării plângerii sale, atât el cât și mama victimei Cuclari Măria, au aflat pentru prima dată că urmărirea penală pornită pe faptul comiterii accidentului rutier soldat cu decesul fiicei lor a fost clasată și cer reluarea urmăririi penale.*

De asemenea, au mai comunicat că martori oculari ai accidentului au fost două prietene ale fiicei sale care nu au fost audiate, inclusiv cet. Ion Grecu care a decedat în anul 2015 și nu a fost audiat în cadrul urmăririi penale. Potrivit declarațiilor lui Neagu T., Grecu Ion i-a comunicat că, fiica sa se afla pe marginea traseului și nu a încercat să traverseze strada, ci a fost tamponată de o mașină care mergea cu viteză mare, la fel nu era nici o mașină parcată pe acostament. Un microbuz de culoare albă, era parcat la poarta unei gospodării din apropierea locului accidentului, dar se afla în spatele fiicei”.

Tot aici instanța notând că, „*reluarea urmăririi penale a fost făcută de însăși OUP, în lipsa unui control judiciar, peste termenul de 1 an, fapt ce a atras nulitatea ordonanței din 15.07.2016*”, a omis a se expune asupra faptului că, la baza ordonanței din 15 iulie 2016 de reluare a urmăririi penale în privința inculpatului Stănilă Boris a stat plângerea reprezentantului părții vătămăte Neagu T. (tatăl victimei) din 17.06.2016, temei de reluare, fiind indicat al. 4 din art. 287 Cod procedură penală (existența faptelor noi sau recent descoperite), iar termenul de un an prevăzut de lege la momentul adoptării acesteia, se referea doar la reluarea urmăririi penale în cazul descoperirii unui viciu fundamental. Mai mult, că nici materialele cauzei nu confirmă că, ordonanța de clasare a urmăririi penale din 01 aprilie 2014 a fost expediată și recepționată de către reprezentantul părții vătămăte, la materialele cauzei existând doar o scrisoare fără număr de ieșire (f.d. 95), și nefiind anexat avizul de recepție precum că copia acestei ordonanțe e fost recepționată de către

reprezentantul părții vătămate. Totodată și inculpatul în ședința instanței de apel, confirmă, că n-a primit și n-a cunoscut despre această ordonanță din 01.04.2014 (f.d.28 v.2).

În speță, Colegiul penal reține că, instanța de apel preluând constatările instanței de fond privind nulitatea ordonanței Procurorului General interimar din 15 iulie 2016 de reluare a urmăririi penale în baza principiului „non bis in idem” prevăzut de art. 4 Protocolul 7 al Convenției ce se referă la dreptul de a nu fi judecat, condamnat de două ori pentru aceeași faptă, reieșind din faptul că prin ordonanța din 01 aprilie 2014 urmărirea penală a fost clasată din lipsa în acțiunile lui Stănilă Boris a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 al.3 lit. b) Cod penal, n-a ținut cont și n-a dat apreciere circumstanțelor și probelor prezentate de acuzare privind existența temeiurilor legale de a relua urmărirea penală (existența faptelor noi sau recent descoperite), în raport cu respectarea dreptului la viață, prevăzut de art.2 CtEDO, care include și obligația pozitivă a statului de a lua toate măsurile necesare pentru protecția acestui drept, desfășurarea unei anchete eficiente cu privire la cauzele decesului părții vătămate cu consecința pedepsei celor vinovați, circumstanțe care și au fost invocate de către Procurorul General în ordonanța de reluare a urmăririi penale în privința inculpatului Stănilă Boris.

Or, instanțele au constatat nulitatea ordonanței de reluare a urmăririi penale, invocând toate motivele prevăzute de lege, (lipsa viciului fundamental, lipsa faptelor noi sau recent descoperite, inclusiv expirarea termenului de un an în care poate fi reluată urmărirea penală), fără a-și motiva soluția în acest sens.

Instanța de apel, respingând argumentul procurorului și anume că, „*ordonanța de reluare a urmăririi penale din 15 iulie 2016 a fost adusă la cunoștința învinuitului și apărătorului, nefiind contestată în cursul urmăririi penale, astfel, rămânând definitivă și irevocabilă*”, și constatând că „*în rezultatul studierii materialelor dosarului nu reiese aducerea la cunoștință învinuitului Stănilă Boris și apărătorului acestuia*”, a lăsat fără apreciere faptul că, la data de 11 ianuarie 2017, „*învinuitului Stănilă Boris a refuzat să semneze ordonanța de punere sub învinuire, după ce a făcut cunoștință, fapt confirmat și de către apărătorul său, Șoitu Vasile*” (f.d. 168 Vol. I), totodată, refuzul de a se prezenta la organul de urmărire penală pentru a face cunoștință cu materialele cauzei, refuzul de a semna ordonanța de punere sub învinuire, de fapt confirmă, că acesta a cunoscut despre desfășurarea urmăririi penale, ordonanța de punere sub învinuire nefiind contestată de apărare pe acest temei.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de drept vizată, ce a avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

Din considerentele expuse, Colegiul statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiența motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții

de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție, nevinovăție a inculpatului, sau încetare a procesului penal, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Calendari Dumitru, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 iulie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Stănilă Boris xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la **25 aprilie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor